ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr. A420168018
Lietas arhīva Nr. AA43-0471-19/10
ECLI:LV:ADAT:2019:0502.A420168018.14.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 2.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Margarita Osmane,
tiesneses Irina Kaļiņina un Roze Paegle

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc nodibinājuma „/Nosaukums A/" un izglītības iestādes „/Nosaukums B/" pieteikuma par Izglītības un zinātnes ministrijas 2018.gada 31.janvāra lēmuma Nr.4-17.1/2018/16 atzīšanu par prettiesisku, materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar nodibinājuma „/Nosaukums A/" un izglītības iestādes „/Nosaukums B/" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 29.oktobra spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Izglītības iestāde „/Nosaukums B/" (turpmāk – izglītības iestāde) 2017.gada 6.jūlijā vērsās Izglītības kvalitātes valsts dienestā (turpmāk – dienests) ar iesniegumu un pašnovērtējuma ziņojumu, lūdzot akreditēt izglītības iestādi un tās īstenotās izglītības programmas „Pamatizglītības mazākumtautību programma" (kods 21011121, licence Nr.V-8425) (turpmāk – pamatizglītības programma) un „Vispārējās vidējās izglītības vispārizglītojošā virziena mazākumtautību programma" (kods 31011021, licence Nr.V-8426) (turpmāk – vidējās izglītības programma).

Ar dienesta 2017.gada 6.novembra lēmumu Nr.275-V (turpmāk – sākotnējais lēmums) atteikts akreditēt izglītības iestādi un tās īstenotās izglītības programmas. Atteikums pamatots ar to, ka izglītības iestāde nav ievērojusi izglītības programmas licencēšanas kārtību, nav ievērojusi valsts izglītības standartu, nav nodrošinājusi, ka pedagogu izglītība un profesionālā kvalifikācija atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, nav ievērojusi ierobežojumu strādāt par pedagogu iepriekš sodītai personai, nav ievērojusi datu ievadīšanas kārtību valsts izglītības informācijas sistēmā, kā arī valsts valodas lietojums deviņiem pedagogiem neatbilst profesionālo un amata pienākumu veikšanai augstākā līmeņa 1.pakāpei.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, izglītības iestāde to apstrīdēja Izglītības un zinātnes ministrijā (turpmāk – ministrija vai atbildētāja), vienlaikus lūdzot materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

[2] Ar ministrijas 2018.gada 31.janvāra lēmumu Nr.4-17.1/2018/16 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un noraidīts izglītības iestādes lūgums par materiālo zaudējumu 73 144 *euro* un morālā kaitējuma 10 000 *euro* atlīdzināšanu.

Pārsūdzētā lēmuma pamatojumā norādīts, ka dienests pamatoti ar vērtējuma līmeni „nepietiekami" ir novērtējis kritērijus „Mācību saturs – iestādes īstenotās izglītības programmas" un „Personālresursi". Izglītības iestāde nav ievērojusi normatīvajos aktos noteiktās prasības par izglītības programmu grozīšanas kārtību, kā arī noteiktās prasības par izglītības valsts standartu ievērošanu. Līdz ar to dienests pamatoti secinājis, ka trūkumi tiešā veidā liecina par nepietiekamu izglītības kvalitāti, tieši ietekmējot izglītojamo mācību procesu atbilstību normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, tostarp izglītības mērķu sasniegšanu, zināšanu ieguvi un vērtējumus, kas ir pamats vērtēt izglītības iestādes sniegumu kā „nepietiekamu".

Ministrija norādījusi, ka pedagogu izglītības un profesionālās kvalifikācijas, kā arī profesionālās kompetences pilnveides atbilstība normatīvo aktu prasībām ir viens no izglītības kvalitātes rādītājiem. Ievērojot kvalitātes kritērijā „Personālresursi" konstatētos vairākus būtiskus trūkumus (pārkāpumi attiecībā uz informācijas ievadīšanu Valsts izglītības informācijas sistēmā; atsevišķu pedagogu iegūtā izglītība un profesionālā kvalifikācija neatbilst attiecīgā mācību priekšmeta mācīšanai un vairākiem pedagogiem latviešu valodas zināšanas neatbilst normatīvajos aktos noteiktajam līmenim; izglītības iestādē bija nodarbināta persona, kas neatbilst Izglītības likuma 50.panta 1.punktā noteiktajam ierobežojumam), kas norāda uz neatbilstību normatīvo aktu prasībām un kuri negatīvi ietekmē izglītības procesa kvalitāti, ministrija par pamatotu uzskatīja dienesta secināto, ka kritērijs „Personālresursi" ir novērtēts ar vērtējumu „nepietiekami".

Atsevišķu izglītības iestādes argumentu neatspoguļošanu sākotnējā lēmumā ministrija neuzskatīja par būtisku procesuālo pārkāpumu, kas pats par sevi būtu par pamatu sākotnējā lēmuma atcelšanai, jo tas ir novērsts apstrīdēšanas

procesā.

Ievērojot, ka ministrija nekonstatēja sākotnējā lēmuma prettiesiskumu vai iestādes prettiesisku rīcību, līdz ar to tā atzina, ka nav iestājušies zaudējumu un kaitējuma atlīdzināšanas priekšnoteikumi un par to nav pamata lemt.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēju izglītības iestādes un nodibinājuma „/Nosaukums A/" pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku, materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu akreditēta izglītības iestāde un tās īstenotā pamatizglītības programma un vidējās izglītības programma.

Pieteikums pamatots ar turpmāk atreferētajiem argumentiem.

[3.1] Gan vidējās izglītības programmā, gan pamatizglītības programmā tika veikti nebūtiski grozījumi ar mērķi ievērot jaunā vidējās izglītības standarta un pamatizglītības standarta prasības. Turklāt grozījumi tika veikti termiņos, kas norādīti Ministru kabineta 2013.gada 21.maija noteikumu Nr.281 „Noteikumi par valsts vispārējās vidējās izglītības standartu, mācību priekšmetu standartiem un izglītības programmu paraugiem" (turpmāk – noteikumi Nr.281) un 2014.gada 12.augusta noteikumu Nr.468 „Noteikumi par valsts pamatizglītības standartu, pamatizglītības mācību priekšmetu standartiem un pamatizglītības programmas paraugiem" (turpmāk – noteikumi Nr.468) pārejas nosacījumos.

[3.2] Sākotnējā lēmumā un pārsūdzētajā lēmumā netika pilnībā atspēkoti izglītības iestādes sniegtie argumenti. Savukārt apstāklis, ka 2016.gada 22.februārī abas mācību programmas tika atkārtoti licencētas dienestā bez jebkādiem ieteikumiem, rada pieteicējiem aizsargājamu tiesisko paļāvību.

[3.3] Dienests un ministrija nepareizi interpretē Vispārējās izglītības likuma 17.panta pirmās daļas nosacījumus.

[3.4] Ierobežojumi apmācības valodas izvēlē tika noteikti ar Ministru kabineta 2003.gada 13.maija grozījumiem Ministru kabineta 2000.gada 5.decembra noteikumos Nr.463 „Noteikumi par valsts vispārējās izglītības standartu" (turpmāk – noteikumi Nr.463). Tomēr minētie ierobežojumi neattiecas uz privātajām izglītības iestādēm.

[3.5] Izglītības iestādē tikai viens pedagogs neatbilda Izglītības likuma 50.panta pirmās daļas prasībām. Turklāt iestāde neņēma vērā, ka /pers. A/ skolēnu apmācībā piedalījās tikai nepilnus divus mēnešus (no 2017.gada 1.septembra līdz 20.oktobrim), pedagoga potenciālais apdraudējums nebija apstiprināts ne ar vienu skolēna vai vecāku ziņojumu, kā arī dienests 2017.gada 7.decembrī, t.i., pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas, izsniedza /pers. A/ atļauju strādāt par pedagogu.

[3.6] Administratīvo aktu nedrīkst pamatot ar aizdomām un šaubām, vai ar tādas pārbaudes rezultātiem, kuras apstrīdēšanas laiks vēl nav beidzies. Pieteicēji uzskata, ka ekspertu pieprasījums Valsts valodas centram neietilpst viņu pilnvaru lokā. Turklāt ne eksperti, ne Valsts valodas centra inspektori nekonstatēja darbiniekiem amatam atbilstošas valsts valodas prasmes apliecības neesību. Pieteicēji nepiekrīt apgalvojumam, ka varētu būt pārkāptas Izglītības likumā noteiktās prasības attiecībā uz pedagogu valsts valodas prasmi. Tādas prasības privātskolas pedagogiem, atšķirībā no valsts un pašvaldības skolām, likumā nav ietvertas.

[3.7] Valsts valodas centrs 2017.gada 24.oktobra vēstulē Nr.4-1.2/1104 neaprakstīja izmantoto valsts valodas lietošanas pārbaudes metodiku. Individuālo interviju ar katru skolotāju veidā iegūtie rezultāti, pieteicēju ieskatā, nevar tikt izmantoti, lai novērtētu valsts valodas lietošanas kvalitāti stundu laikā, pedagogiem pildot savus pienākumus. Turklāt pedagogu pasniegšanas kvalitāte mācību stundu laikā no dienesta ekspertu puses kopumā tika novērtēta pozitīvi. Pieteicēji par acīmredzami kļūdainu uzskata atbildētājas pieņēmumu, ka skolotāju iespējama nepietiekama valsts valodas prasme vistiešākajā veidā negatīvi ietekmē izglītības kvalitāti. Piemēram, izglītības iestādes audzēkņu sasniegumi matemātikā no 3. līdz 12.klasei ir ievērojami augstāki par vidējo līmeni valstī.

[3.8] Minimālos izglītības iestādei nodarītos materiālos zaudējumus pārsūdzētā lēmuma negatīvo seku pārvarēšanas gaitā pieteicēji novērtē 85 244 *euro* apmērā, ko veido: 1) valsts finansējuma pārtraukšana no 2017.gada 1.oktobra līdz pārsūdzētā lēmuma atcelšanas nosacītam termiņam (2018.gada 1.aprīlis), t.i., 6 mēnešu laikā – 11 134 *euro* mēnesī, kopā – 66 804 *euro*; 2) pašvaldības finansējuma pārtraukšana no 2017.gada 1.novembra līdz pārsūdzētā lēmuma atcelšanas nosacītam termiņam (2018.gada 1.aprīlis), t.i., 5 mēnešu laikā – 1000 *euro* mēnesī, kopā – 5000 *euro*; 3) mēneša laikā pēc ziņojuma par atteikumu akreditēt skolu, vecāki, nebūdami pārliecināti par izglītības dokumenta saņemšanu, pārcēla 7 bērnus uz citām skolām – 7 x 320 = 2240 *euro* mēnesī, kopā – 13 400 *euro*. Savukārt izglītības iestādei nodarīto morālo kaitējumu pieteicēji novērtē 10 000 *euro* apmērā. Morālais kaitējums izpaužas izglītības iestādes pedagogu, esošo un potenciālo skolnieku un to vecāku uzticības graušanā pret izglītības iestādes dibinātāju un vadību, izglītības iestādes prestiža graušanā sabiedrībā, izglītības iestādes administrācijas argumentu ļaunprātīgā ignorēšanā, apzināta haosa un nenoteiktības ieviešanā mācību un saziņas ar vecākiem procesā.

[4] Ministrija pirmās instances tiesai rakstveida paskaidrojumos norādīja, ka pieteikums nav pamatots, balstoties uz pārsūdzētajā lēmumā ietvertajiem argumentiem. Papildus iestāde norādīja turpmāk atreferētos argumentus.

[4.1] Dienesta akreditācijas ekspertu komisija vērtēja izglītības iestādi no 2017.gada 18.septembra līdz 22.septembrim un 6.oktobrī sagatavoto sākotnējo ekspertu komisijas ziņojumu dienestā iesniedza 10.oktobrī. Ziņojuma izstrādē tika ņemta vērā informācija, ko izglītības iestāde ekspertu komisijai iesniedza līdz 2017.gada 22.septembrim. Turpmākajā periodā ekspertu ziņojums tika precizēts pēc izglītības iestādes komentāru saņemšanas un iesniegts dienestā. Līdz ar to pārsūdzētajā lēmumā ir korekti norādīts, ka izglītības iestādes veiktie uzlabojumi notikuši jau pēc ekspertu ziņojuma sagatavošanas – minētais attiecināms uz sākotnējo ekspertu ziņojuma sagatavošanas brīdi, nevis uz ekspertu ziņojuma iesniegšanas brīdi.

[4.2] Atbilstoši izglītības iestādes iesniegumam dienestā tika licencētas jaunas programmas un izglītības iestādei uz nenoteiktu laiku tika izsniegta licence Nr.V-9474 pamatizglītības programmas īstenošanai (dienesta 2017.gada 10.novembra lēmums Nr.694-v) un izsniegta licence Nr.V-9475 vidējās izglītības programmas īstenošanai (dienesta 2017.gada 10.novembra lēmums Nr.695-v). Tādējādi izglītības iestādei, sākot no 2017.gada 10.novembra (tas ir, pēc akreditācijas procesa beigām) ir spēkā esoša licence abu izglītības programmu īstenošanai, kas atbilstoši Izglītības likuma 1.panta 11.punktam dod tiesības izglītības iestādei īstenot minētās programmas un attiecīgi pieteikties izglītības programmas akreditācijai.

[4.3] No spēkā esošām Izglītības likuma un Vispārējās izglītības likuma normām izriet nosacījums par izglītības valsts standartu attiecināšanu uz privātām izglītības iestādēm, kuras vēlas izdot valsts atzītus dokumentus.

[4.4] Dienesta rīcība, lūdzot veikt valsts valodas prasmes pārbaudi, atbilst normatīvo aktu prasībām. Lai gan Ministru kabineta 2016.gada 20.decembra noteikumi Nr.831 „Kārtība, kādā akreditē izglītības iestādes, eksaminācijas centrus un citas Izglītības likumā noteiktās institūcijas, vispārējās un profesionālās izglītības programmas un novērtē valsts un augstskolu vidējās izglītības iestāžu, valsts un pašvaldības izglītības iestāžu vadītāju profesionālo darbību" (turpmāk – noteikumi Nr.831) konkrēti nenosaka šādu dienesta pienākumu, tomēr no Administratīvā procesa likuma 59.panta izriet iestādes pienākums iegūt visu nepieciešamo informāciju lēmuma pieņemšanai.

[4.5] Attiecībā uz pedagogu /pers. A/ tika ņemta vērā informācija, kas bija aktuāla ekspertu ziņojuma sagatavošanas brīdī. Akreditācijas process ir izglītības kvalitātes vērtēšana izglītības iestādē noteiktā laika posmā. Lai gan izglītības iestādes veiktie uzlabojumi pēc šī laika ir ņemami vērā, tomēr tas nenozīmē, ka akreditācijas laikā attiecīgs jautājums bija atbilstīgs normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

[4.6] Norāde par labiem izglītojamo mācību sasniegumiem pati par sevi neapliecina to, ka izglītības iestāde darbojas atbilstoši normatīvo aktu prasībām, kas būtu pamats akreditēt tās īstenotās izglītības programmas. Turklāt akreditāciju regulējošie normatīvie akti prasa izvērtēt gan izglītības iestādes darbību kopumā, gan izglītības procesu, gan izglītības rezultātu. Vairāku normatīvo aktu pārkāpumi nozīmē to, ka izglītības iestādes darbība nav pietiekami aktīva, tostarp tiesību normām atbilstoša.

[4.7] Izglītības iestāde pēc tās novērtēšanas (pēc 2017.gada 22.septembra) ir veikusi atsevišķus darbības uzlabojumus, kas būtu izvērtējami, veicot atkārtotu akreditācijas procesu, uz kuru izglītības iestāde ir pieteikusies. Turklāt no pieteikuma jaunai akreditācijai izriet, ka izglītības iestāde ir atzinusi iepriekšējā akreditācijā konstatēto, ir pilnveidojusi savu darbību, apzinoties, ka to var novērtēt tikai jaunas akreditācijas procesā.

[4.8] Izglītības iestādes norādītie zaudējumi saistībā ar vecāku neveiktajām iemaksām, kam par pamatu ir lēmums pārtraukt mācības izglītības iestādē, var būt saistīti ne tikai ar akreditācijas atteikumu, bet tam par pamatu var būt arī citi apsvērumi, jo izglītības iestāde turpina darboties un īstenot izglītības programmas.

[5] Pirmās instances tiesas sēdē pieteicēju pārstāvis precizēja prasījumu, tostarp norādot, ka materiālie zaudējumi tiek noteikti 289 352 *euro* apmērā.

[6] Administratīvā rajona tiesa ar 2018.gada 29.oktobra spriedumu noraidīja pieteikumu daļā par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku, materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu. Vienlaikus nolemts izbeigt tiesvedību daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu akreditēta izglītības iestāde un tās īstenotās izglītības programmas.

Spriedums tā pārsūdzētajā daļā pamatots ar turpmāk norādīto.

[6.1] Atbilstoši Izglītības likuma 1.panta 11.punktam izglītības programmas licencēšana ir tiesību piešķiršana izglītības iestādei vai citai šajā likumā noteiktai institūcijai īstenot noteiktu izglītības programmu. Savukārt kārtību, kādā licencējamas vispārējās izglītības, profesionālās pamatizglītības, arodizglītības, profesionālās vidējās izglītības, profesionālās ievirzes izglītības, profesionālās pilnveides un profesionālās tālākizglītības programmas, nosaka Ministru kabineta 2009.gada 14.jūlija noteikumi Nr.775 „Vispārējās un profesionālās izglītības programmu licencēšanas kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr.775).

No noteikumu Nr.775 12.punkta izriet, ja dokumentos, kas bijuši par pamatu licences saņemšanai, ir izdarīti būtiski grozījumi, par tiem ir jāpaziņo dienestam. Dienests konstatēja, ka izglītības iestādes īstenotās licencētās pamatizglītības programmas un vidējās izglītības programmas aktualizētie varianti nav bijuši iesniegti dienestā izvērtēšanai atbilstoši noteikumu Nr.775 12.punktā noteiktajai kārtībai. Savukārt pieteicēji pamatizglītības programmā izdarītos grozījumus neuzskata par būtiskiem (svešvalodas apmācības uzsākšana ne no 3.klases, bet no 1.klases; mācību priekšmetu „Latvijas un pasaules vēsture" sadalīšana divos priekšmetos – „Pasaules vēsture" un „Latvijas vēsture"; bilingvālās apmācības pārcelšana no sākumskolas uz 4.-9.klasēm) un vidējās izglītības programmā izdarītie grozījumi (mācību priekšmeta „vācu valoda" pārvietošana no sadaļas „Obligātie izvēles mācību priekšmeti" uz sadaļu „Obligātie mācību priekšmeti"; mācību priekšmeta „fizika" pasniegšanas ilguma 12.klasē papildināšana ar vienu stundu nedēļā; mācību priekšmeta „filozofija" (divas stundas nedēļā 12.klasē) izslēgšana no sadaļas „Obligātie izvēles mācību priekšmeti", kā arī mācību priekšmetu, kas nav izvēlēti programmas īstenošanas sākumā, izslēgšana no minētās sadaļas). Pieteicēju ieskatā, minētie grozījumi ir vērsti uz programmas labojumu saskaņā ar jauna standarta prasībām, līdz ar to tie dienestam nebija jāpaziņo.

[6.2] Atsaukusies uz Vispārējās izglītības likuma 17.panta pirmo daļu, tiesa secināja, ka likumā ir noteiktas tās kompetences, kas kopumā veido vispārējās izglītības programmu. Līdz ar to grozījumi, kas tajās tiek izdarīti, uzskatāmi par būtiskiem.

Atbilstoši akreditācijas ekspertu komisijas ziņojumā (turpmāk – ziņojums) konstatētajam pamatizglītības programma,

kurā izdarīti grozījumi, būtiski atšķiras no licencētās pamatizglītības programmas, jo ietver svešvalodas apguvi no 1.klases, mācību priekšmetu „Latvijas vēsture" no 6.klases, mācību priekšmetu „Pasaules vēsture" no 6.klases un minētie grozījumi tikai daļēji atbilst noteikumiem Nr.468. Savukārt attiecībā uz vidējās izglītības programmu ziņojumā norādīts, ka ar grozījumiem minētajā programmā „fizikā" ir palielināts stundu skaits, samazināts izvēles priekšmetu skaits, izņemta „ētika", „filozofija", „mājsaimniecība", „psiholoģija", „programmēšanas pamati", „tehniskā grafika", „vācu svešvaloda", „trešā svešvaloda", „vizuālā māksla" vai „mūzika", kā arī atšķirīgi vairāku mācību priekšmetu nosaukumi un apguves apjomi.

No minētā tiesa secināja, ka izglītības iestāde atsevišķos mācību priekšmetos ir gan samazinājusi, gan palielinājusi stundu skaitu, samazinājusi izvēles priekšmetu skaitu un mainījusi atsevišķu priekšmetu apguves apjomu. Tā kā minētie grozījumi ir saistīti ar mācību priekšmetu apguvi un to saturu, tiesa norādīja, ka tie ir būtiski grozījumi vispārējās izglītības programmā, jo attiecas uz izglītības saturu un izglītības programmas īstenošanas plānu.

[6.3] Vispārējās pamatizglītības programmu, vispārējās vidējās izglītības programmu, profesionālās pamatizglītības programmu, arodizglītības programmu, profesionālās vidējās izglītības programmu un profesionālās tālākizglītības programmu (turpmāk – izglītības programma) akreditācijas kārtību nosaka noteikumi Nr.831. No minēto noteikumu 22. un 38.punkta izriet, ja kaut viens no noteikumu Nr.831 22.1., 22.2.1., 22.4.2., 22.6.1., 22.6.2. un 22.7.2.apakšpunktā minētajiem kritērijiem novērtēts ar kvalitātes vērtējuma līmeni „nepietiekami", iestādei ir jāpieņem lēmums par izglītības programmas akreditācijas atteikumu, kas uzskatāms par obligātu administratīvo aktu.

Tiesa konstatēja, ka izglītības iestāde ar „nepietiekami" novērtēta šādos kritērijos: mācību saturs – iestādes īstenotās izglītības programmas (noteikumu Nr.831 22.1.apakšpunkts) un personālresursi (noteikumu Nr.831 22.6.2.apakšpunkts).

[6.4] Saskaņā ar dienesta 2017.gada 24.februārī izdoto iekšējo noteikumu Nr.17 „Izglītības iestāžu, eksaminācijas centra darbības un izglītības programmu īstenošanas kvalitātes vērtēšanas metodika" (turpmāk – metodika) 4.1.punktu kvalitātes I vērtējuma līmeni (nepietiekami) nosaka, ja ir neatbilstība normatīvajos aktos noteiktajām prasībām; neapmierinošs sniegums, pārsvarā ir būtiski trūkumi, kuri negatīvi ietekmē izglītības procesa kvalitāti; nepieciešama tūlītēja rīcība, ieguldot būtiskus resursus un iesaistot ieinteresētās puses.

Saskaņā ar metodikas 4.2.punktu II vērtējuma līmeni (pietiekami) nosaka sniegumam, kuru raksturo atbilstība normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, sniegumam, kuru raksturo atsevišķi nebūtiski trūkumi, tomēr to īpatsvars būtiski neietekmē izglītības procesu.

[6.4.1] Ziņojumā konstatēts, ka izglītības iestādes 2017.gada 21.aprīļa pamatizglītības programmas mācību priekšmetu un stundu plānā norādīta atsevišķa mācību priekšmetu īstenošana bilingvāli visās klasēs un atsevišķu mācību priekšmetu īstenošana bilingvāli noteiktās klasēs, taču nav ietverts mācību stundu sadalījums īstenošanai latviešu valodā, kas tādējādi neatbilst noteikumu Nr.468 25.pielikumā ietvertajiem pamatizglītības programmu paraugiem un šā pielikuma 10.2.apakšpunktā noteiktajam, ka 7.-9.klasē mācību priekšmetu apguvi mazākumtautības valodā vai latviešu valodā un mazākumtautības valodā jānodrošina ne vairāk kā 40% no kopējās mācību stundu slodzes. No minētā tiesa konstatēja, ka izglītības iestādes pedagogiem nav skaidri noteiktas un viennozīmīgas informācijas, kurā valodā īstenot attiecīgu mācību priekšmetu.

Saskaņā ar noteikumu Nr.281 7. un 8.punktu mazākumtautības izglītības programmās katru mācību gadu ne mazāk par pieciem mācību priekšmetiem apgūstami latviešu valodā un mācību satura apguvi mazākumtautības valodā var nodrošināt līdz divām piektdaļām no kopējās mācību slodzes gadā. Ziņojumā konstatēts, ka izglītības iestādes 2017.gada 21.aprīļa vidējās izglītības programmas mācību priekšmetu un stundu plānā ir veiktas norādes par atsevišķu mācību priekšmetu īstenošanu bilingvāli un pie mācību priekšmetiem „informātika", „sports" un „mūzika" nav norādes par šo mācību priekšmetu īstenošanas valodu. No minētā tiesa konstatēja, ka izglītības iestādē nav noteikta vismaz piecu mācību priekšmetu apguve latviešu valodā, kā arī izglītības programmas apguve mazākumtautību valodā tiek nodrošināta ar ievērojami augstāku īpatsvaru par divām piektdaļām no kopējās mācību stundu slodzes, jo latviešu valodā tiek īstenots tikai mācību priekšmets „latviešu valoda". Turklāt ziņojumā arī konstatēts, ka, piemēram, mācību priekšmetā „Latvijas un pasaules vēsture" 12.klasei pedagoga skaidrojumi tika sniegti tikai krievu valodā. Arī mācību priekšmeti „informātika" un „sports" tiek īstenoti krievu valodā, bet „mūzika" bilingvāli.

Uzskatot, ka konstatētais neatbilst metodikas 1.pielikumā ietvertā kritērija „Mācību saturs" (noteikumu Nr.831 22.1.apakšpunkts) II vērtējuma līmeņa (pietiekami) aprakstā noteiktajam, tiesa par pamatotu atzina dienesta noteikto I vērtējuma līmeni – „nepietiekami".

[6.4.2] Ziņojumā konstatēts, ka izglītības iestādes īstenotajās abās izglītības programmās mācību procesu nodrošina vairāki pedagogi, kuru pilnveide (B programmas kursi) neatbilst tām prasībām, ko nosaka attiecīgajam mācību priekšmetam vai nepieciešami pedagoģiskajai kvalifikācijai kopumā. Minēto prasību pārkāpumi attiecināmi uz kulturoloģiju, veselības mācību, bibliotekāri, angļu valodu, vēsturi, ekonomiku un fiziku. No minētā tiesa konstatēja, ka izglītības iestādē netiek ievērotas Ministru kabineta 2014.gada 28.oktobra noteikumu Nr.662 „Noteikumi par pedagogiem nepieciešamo izglītību un profesionālo kvalifikāciju un pedagogu profesionālās kompetences pilnveides kārtību" 1.pielikuma „Pedagogiem nepieciešamā izglītība un profesionālā kvalifikācija, un profesionālās kompetences pilnveide B programmās" 9., 10. un 30.punktā noteiktās prasības, jo vairākiem pedagogiem profesionālā kvalifikācija vai profesionālā kompetence neatbilst tām prasībām, ko nosaka attiecīgajam mācību priekšmetam vai nepieciešamajai pedagoģiskajai kvalifikācijai kopumā.

Ziņojumā arī norādīts, ka, iepazīstoties ar pedagogu darba tiesisko attiecību saistīto dokumentāciju un Valsts izglītības informācijas sistēmā pieejamiem datiem, izglītības iestāde ikdienas darbībā ar faktiskajām izmaiņām neievēro Ministru kabineta 2010.gada 17.augusta noteikumu Nr.788 „Valsts izglītības informācijas sistēmas saturs, uzturēšanas un aktualizācijas kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr.788) 17. un 24.punktā ietvertās prasības par informācijas ievadi vai

aktualizēšanu izglītības iestādes sistēmā.

Tiesa par nepamatotu uzskatīja pieteicēju viedokli, ka privātskolu pedagogiem nepastāv prasības attiecībā uz valsts valodas prasmi. Atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 7.jūlija noteikumu Nr.733 „Noteikumi par valsts valodas zināšanu apjomu un valsts valodas prasmes pārbaudes kārtību profesionālo un amata pienākumu veikšanai, pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanai un Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai un valsts nodevu par valsts valodas prasmes pārbaudi" (turpmāk – noteikumi Nr.733) 2.pielikumam vispārējās izglītības skolotājam un pamatizglītības skolotājam nepieciešamās latviešu valodas zināšanu līmenis ir noteikts C1. Tiesas ieskatā, ministrija pamatoti secināja, ja pedagoga latviešu valodas līmenis neatbilst noteiktajām prasībām, šie pedagogi nelieto valsts valodu profesionālo un amata pienākumu veikšanai nepieciešamajā apjomā un tādējādi netiek arī ievērotas noteikumos Nr.733 noteiktās prasības.

Dienests konstatēja, ka izglītības iestādē pedagoga pienākumus veicis /pers. A/, uz kuru attiecas Bērnu tiesību aizsardzības likuma 72.pantā un Izglītības likuma 50.panta 1.punktā noteiktie ierobežojumi. Lai arī dienests 2017.gada 7.decembrī /pers. A/ ir izsniedzis atļauju par tiesībām strādāt par pedagogu izglītības iestādē, akreditācijas procesā, tiesas ieskatā, dienests pamatoti konstatēja, ka izglītības iestādes direktors nodibinājis darba tiesiskās attiecības ar /pers. A/, nepārbaudot viņa sodāmību.

Uzskatot, ka konstatētais neatbilst metodikas 1.pielikumā ietvertā kritērija „Personālresursi" (noteikumu Nr.831 22.6.2.apakšpunkts) II vērtējuma līmeņa (pietiekami) aprakstā noteiktajam, tiesa par pamatotu atzina dienesta noteikto I vērtējuma līmeni – „nepietiekami".

[6.5] Pieteicēji norādījuši uz ministrijas nevienlīdzīgu attieksmi, jo programmas citās līdzīgās iestādēs, kas bija licencētas pirms esošā standarta spēkā stāšanās, joprojām tiek īstenotas.

Konstatējot, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, proti, atbilstošs tiesību normām, tiesa secināja, ka nav pamata vērtēt, vai konkrētajā lietā ir pārkāpts vienlīdzības princips. Konstatējot, ka pastāv kāds no tiesību normā paredzētajiem kritērijiem lēmuma par akreditācijas atteikumu pieņemšanai, dienestam bija jāpieņem attiecīgs lēmums.

[6.6] Ievērojot, ka ministrija pamatoti izglītības iestādei atteikusi akreditāciju, tiesa secināja, ka attiecībā uz pieteicējiem nepastāv Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.pantā noteiktais zaudējumu atlīdzināšanas pamats.

[7] Pieteicēji par Administratīvās rajona tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīts pieteikums daļā, iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka tiesa nav ņēmusi vērā pieteicēju argumentus, nepareizi interpretējusi tiesību normas, nav ņēmusi vērā, ka dažus trūkumus izglītības iestāde novērsa pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas. Tāpat tiesa ignorējusi metodikas 4.punktā ietvertos nosacījumus, neanalizējot trūkumu ietekmi uz izglītības kvalitāti.

Minētais pamatots ar turpmāk atreferētajiem argumentiem.

[7.1] No metodikas 4.punkta izriet, ka dienesta pienākums jebkurā gadījumā, kad kvalitātes vērtējuma līmenis ir pazemināts līdz „nepietiekami", pamatot savu secinājumu ar faktiem, ka katrs konstatētais trūkums ievērojami pasliktina izglītības kvalitāti. Pieteicēju ieskatā, metodika nodrošina būtisko trūkumu (kas varētu ietekmēt kvalitātes vērtējuma līmeņu pazemināšanu) nošķiršanu no nebūtiskiem. Metodikā ietvertais pienākums vērtēt, vai konstatētie trūkumi tiešām būtiski ietekmē izglītības procesu, spriedumā atsevišķi nav izdalīts, nav atpazīts un nekur nav pieminēts. Vienlaikus pieteicēji norāda, ka šis princips tika piemērots Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 22.decembra spriedumā līdzīgā lietā (Nr.A420264716).

[7.2] Ne atbildētāja, ne tiesa neņēma vērā faktu, ka trīs no četriem trūkumiem, kas saistīti ar kritēriju „Personālresursi", tika novērsti pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas. Datu ievadīšana valsts izglītības informācijas sistēmā tika pabeigta līdz 2017.gada 16.novembrim, par ko bija paziņots ministrijai. Attiecīgi, pieteicēju ieskatā, pārsūdzētais lēmums daļēji tika pieņemts uz tā pieņemšanas brīdī neeksistējušo faktu pamata.

Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 22.decembra spriedumā (A420264716) līdzīgs strīds tika izlemts iestādes labā tikai tāpēc, ka „visi norādītie notikumi notikuši pēc tam, kad ministrija pieņēma lēmumu un pieteicējs iesniedza pieteikumu tiesā".

Pieteicēju ieskatā, ministrijai un tiesai šajā jautājumā būtu taisnība tikai ar nosacījumu, ka akreditācijas procesa mērķis ir sodīt izglītības iestādi par iepriekš izdarītiem pārkāpumiem. Tomēr pieteicēji uzskata, ka akreditācijas mērķis ir pārliecināties, vai izglītības iestāde varētu normāli funkcionēt laika posmā, uz kuru izglītības iestāde būtu akreditēta. Atkārtotas akreditācijas pieprasījums ar trīs mēnešu pārtraukumu, tajā skaitā attiecībā uz valsts finansējumu, gadījumā, ja visi trūkumi ir novērsti jau pirms attiecīga lēmuma par esošu akreditāciju pieņemšanas, ir konfliktā ar labas pārvaldības principu.

[7.3] Pieteikumā ir pierādīts, ka apmācības valodas izvēles brīvība izglītības iestādē neradīja apmācības kvalitātes pasliktināšanos, ieskaitot latviešu valodas zināšanu faktiskos rezultātus. Iestāde un tiesa minēto informāciju ignorēja, kas neatbilst metodikas 4.punktā noteiktajām prasībām.

[7.4] Grozījumi vidējās izglītības programmā un pamatizglītības programmā netika veikti patvaļīgi, bet gan saistībā ar pāreju uz jauniem izglītības standartiem. Vienlaikus pieteicēji vērš uzmanību, ka arī citas izglītības iestādes ir veikušas tādas pašas izmaiņas savās izglītības programmās, nesaņemot jaunas licences, taču dienests pauda neapmierinātību tikai attiecībā uz pieteicēju izglītības iestādi. Pirmās instances tiesa šo argumentāciju nav izvērtējusi, vien norādījusi uz divu tiesību principu – tiesiskuma principa un vienlīdzības principa – sadursmi. Sekojot tiesas loģikai, tiesiskuma princips netiek ievērots visās citās izglītības iestādēs, izņemot konkrēto.

[7.5] Nevienā normatīvajā aktā (tostarp arī iekšējā) nav ietverti izglītības programmu grozījumu būtiskuma un

nebūtiskuma kritēriji. Ministrija sniedza šādus kritērijus administratīvā procesa pašās beigās, pamatojoties uz apšaubāmu Vispārējās izglītības likuma interpretāciju. Diemžēl pirmās instances tiesa piemēroja tieši šos kritērijus, nemēģinot tos kritiski analizēt. Pieteicēju ieskatā, ja šie kritēriji tiek piemēroti konsekventi, tad nevienu no grozījumiem izglītības programmā nevar atzīt par nebūtisku. Tāds secinājums, kas tieši izriet no ministrijas piedāvātā jēdziena „būtiskais grozījums", ir pretrunā ar noteikumu Nr.775 12.punkta tekstu, kas tomēr paredz arī nebūtisko grozījumu eksistēšanu.

[7.6] Pirms neakreditēt izglītības iestādi par vispārzināmas informācijas, kas ir atspoguļota izglītības standartu tekstā, nesniegšanu, pieteicēju ieskatā, ir jāpierāda, ka tas ietekmē izglītības kvalitāti. Šis dienesta pienākums izriet no metodikas 4.punkta: I vērtējuma līmenim (nepietiekami) atbilst (..) būtiski trūkumi, kuri negatīvi ietekmē izglītības procesa kvalitāti. Šāds vērtējums nav atrodams ne pārsūdzētajā lēmumā, ne spriedumā, īpaši ņemot vērā izglītības iestādes reālos sasniegumus.

[7.7] Pieteicēji aicina apelācijas instances tiesu, vērtējot akreditācijas ekspertu komisijas ziņojumos norādīto, sekot Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 22.decembra sprieduma (Nr.A420264716) 12.punktā ietvertajam secinājumam un atzīt konkrētos trūkumus par nebūtiskiem metodikas 4.punkta un noteikumu Nr.775 12.punkta izpratnē.

[7.8] Vēl pirms sākotnējā lēmuma pieņemšanas izglītības iestādes vadītājs nepieciešamās ziņas par visu esošo personālu bija pieprasījis Sodu reģistram. Arī pirms sākotnējā lēmuma pieņemšanas tika novērstas pārkāpuma vienīgās sekas – darbinieks, par kuru tika atrasta informācija Sodu reģistrā, tika atlaists no darba. /pers. A/ piedalījās apmācībā tikai nepilnu divu mēnešu laikā un potenciālais „izglītojamo tiesību un interešu apdraudējums" nav apstiprināts ne ar vienu konkrēto faktu. Tiesa ignorēja to, ka konkrētais pārkāpums neietekmēja apmācības procesu izglītības iestādē un bija novērsts pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas.

[7.9] Spriedumā tiesa atsaucās uz viedokli, ko pieteicēji nekad nav pauduši, proti, ka attiecībā uz privātskolu pedagogiem nepastāv prasības attiecībā uz valsts valodas prasmi. Turklāt tiesa izklāstīja nepilnīgu citātu no noteikumiem Nr.733, un nekavējoties secināja, ka patiesība ir atbildētājas pusē. Tomēr tiesa ignorēja pieteikumā ietverto norādi par latviešu valodas zināšanu līmeni C1, proti, ka šāds līmenis ir nepieciešams vadītāju un kvalificētu speciālistu profesijām un amatiem, kuru darba pienākumos ietilpst tieša saziņa ar klientiem vai informācijas sniegšana (šie pienākumi ir atrunāti darba līgumā vai amata aprakstā) un kuri Profesiju klasifikatorā klasificēti ar šādiem kodiem: (pedagogiem) no 2320 līdz 2352. Šīs valodu regulēšanas īpatnības privātajā sfērā ir atspoguļotas arī Izglītības likumā, kura 50.panta 3.punkts nosaka valodas prasības tikai publiskas skolas skolotājiem.

[7.10] Tiesa ignorēja pieteicēju norādi, ka pirmās pārbaudes rezultātā bija sodīti 9 izglītības iestādes darbinieki, tajā skaitā 5 pedagogi, kuri piedalījās akreditējamo programmu īstenošanā. Diviem no pedagogiem (krievu un vācu valodas pasniedzēji) nebija pienākums izmantot valsts valodu kā apmācības valodu. Vēl divi pedagogi bija matemātikas pasniedzēji, lai gan tieši matemātikā izglītības iestādes audzēkņiem ir izcili sasniegumi. Par mūzikas skolotājas valsts valodas prasmes līmeņa ietekmi uz skolnieku mūzikas spējām pieteicēju rīcībā nav datu – datus par šādu negatīvu ietekmi nesniedza arī iestāde, tādējādi pārkāpjot metodikas 4.punktā ietvertos nosacījumus. 2018.gada 19.aprīlī veiktajā atkārtotā pārbaudē tika fiksēts tikai viens pārkāpums no pirmsskolas pasniedzējas puses, kas nav attiecināms uz apspriežamo jautājumu.

[7.11] Attiecībā par datu ievadīšanas valsts izglītības informācijas sistēmā kārtības neievērošanu pirmās instances tiesa tikai konstatēja, ka pārkāpumi bija, taču nav minējusi, ka pārkāpumi bija novērsti pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas un nekādā veidā neietekmē ne izglītības kvalitāti, ne ekspertu spēju saņemt pilnu informāciju par izglītības iestādes darbiniekiem.

[8] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos pirmās instances tiesas spriedumu uzskata par pamatotu, bet apelācijas sūdzību lūdz noraidīt, norādot, ka uztur jau iepriekš sniegtos paskaidrojumus un pārsūdzētajā lēmumā pausto.

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[10] Ievērojot Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmajā daļā noteikto, apgabaltiesa izskata lietu tādā apjomā, kā lūgts pieteicēju apelācijas sūdzībā.

Konstatējams, ka pieteicēji pārsūdzējuši pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru pieteikums noraidīts daļā par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku, materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu. Atbildētāja apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu nav iesniegusi.

Tādējādi pirmās instances tiesas spriedums ir stājies spēkā daļā, ar kuru izbeigta tiesvedība lietā daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu akreditēta izglītības iestāde un tās īstenotās izglītības programmas.

[11] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums daļā par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku, materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu ir noraidāms.

[12] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un tās spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu, kā arī materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu ir pilnībā pareizs un pietiekams. Līdz ar to apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa

likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai (*skatīt šī sprieduma 6.punktu*), to neatkārtojot.

[13] Apelācijas sūdzībā pieteicēji tostarp norāda, ka kvalitātes vērtējums attiecībā uz kritērijiem „Mācību saturs – iestādes īstenotās izglītības programmas" un „Personālresursi" ir nepamatoti pazemināts līdz kvalitātes vērtējuma līmenim „nepietiekami", jo, pieteicēju ieskatā, dienests nav ņēmis vērā to, cik ļoti konstatētie trūkumi ietekmējuši izglītības procesu.

Gan dienests, gan pirmās instances tiesa atzina, ka abos minētajos kritērijos ir konstatējami vairāki būtiski trūkumi, tostarp: izdarīti būtiski grozījumi izglītības programmās, par to atbilstoši noteikumu Nr.775 12.punkta prasībām nepaziņojot dienestam; pretēji noteikumu Nr.281 7. un 8.punkta prasībām izglītības iestādē nav noteikta vismaz piecu mācību priekšmetu apguve latviešu valodā, kā arī izglītības programmas apguve mazākumtautību valodā tiek nodrošināta ar ievērojami augstāku īpatsvaru par divām piektdaļām no kopējās mācību stundu slodzes, jo latviešu valodā tiek īstenots tikai mācību priekšmets „Latviešu valoda"; vairākiem pedagogiem profesionālā kvalifikācija vai profesionālā kompetence neatbilst tām prasībām, kas tiesiskajā regulējumā ir noteikta attiecīgajam mācību priekšmetam vai nepieciešamajai pedagoģiskajai kvalifikācijai kopumā; izglītības iestādē bija nodarbināta persona, kas neatbilst Izglītības likuma 50.panta 1.punktā noteiktajam ierobežojumam; pārkāpumi informācijas ievadīšanā Valsts izglītības informācijas sistēmā.

Administratīvās apgabaltiesas ieskatā, konstatēto apstākļu kopums objektīvi liedz noteikt kritērijiem „Mācību saturs – iestādes īstenotās izglītības programmas" un „Personālresursi" vērtējuma līmeni „pietiekami" – to pamato gan ārējie normatīvie akti, kas noteic visās izglītības iestādēs obligāti ievērojamus valsts izglītības standartus (Vispārējās izglītības likums, Izglītības likums, noteikumi Nr.281 un noteikumi Nr.468), pedagogiem nepieciešamo izglītību un profesionālo kvalifikāciju un pedagogu profesionālās kompetences pilnveides kārtību (Izglītības likums un Ministru kabineta 2014.gada 28.oktobra noteikumi Nr.662 „Noteikumi par pedagogiem nepieciešamo izglītību un profesionālo kvalifikāciju un pedagogu profesionālās kompetences pilnveides kārtību"), kā arī dienesta iekšējie noteikumi (metodika), kuros konkrētāk norādīts kvalitātes vērtējuma līmeņu apraksts un uz kuru piemērošanu ir atsauce noteikumos Nr.831.

Administratīvā apgabaltiesa nesaskata kļūdas dienesta un pirmās instances tiesas veiktajā novērtējumā, turklāt apelācijas sūdzībā norādītie argumenti par labiem izglītojamo mācību sasniegumiem un to ietekmi uz izglītības programmas akreditāciju nevar tikt vērtēti atrauti, proti, tikai viens šis apstāklis nevar veidot pamatu izglītības iestādes un tās īstenoto izglītības programmu akreditācijai. Akreditāciju regulējošie normatīvie akti prasa izvērtēt gan izglītības iestādes darbību kopumā, gan izglītības procesu, gan izglītības rezultātu. Turklāt, labi izglītojamo sasniegumi neatbrīvo izglītības iestādi no pienākuma savā darbībā ievērot izglītības iestādei un pedagogiem normatīvajos aktos noteiktās prasības, kas ir būtiski izglītības programmas akreditācijā.

[14] Izziņa no Sodu reģistra par pedagoga amata kandidāta sodāmību ir jāpieprasa pirms darba tiesisko attiecību nodibināšanas. Izglītības iestāde ir pieņēmusi darbā pedagogu /pers. A/, nepārliecinoties par viņa atbilstību Izglītības likuma 50.panta 1.punktā noteiktajiem ierobežojumiem, kaut gan uz viņu šāds ierobežojums bija attiecināms. Līdz ar to pieteicēju argumenti, ka ar šo pedagogu no 2017.gada 20.oktobra darba tiesiskās attiecības tika pārtrauktas, savukārt 2017.gada 7.decembrī dienests viņam ir izsniedzis atļauju strādāt par pedagogu, nemaina faktu, ka pārkāpums tika pieļauts. Turklāt jāņem vērā, ka izglītības iestādes vērtēšana tika veikta laikā no 2017.gada 18.septembra līdz 22.septembrim, akreditācijas ekspertu komisijas ziņojums sagatavots 2017.gada 6.oktobrī. Tātad vērtēšanas norises laikā /pers. A/ turpināja veikt amata pienākumus, līdz ar to nav pamata apgalvot, ka pārkāpums nebūtu jāņem vērā, veicot izglītības iestādes darbības kvalitātes un izglītības programmu īstenošanas kvalitātes vērtēšanu.

Minētais attiecināms arī uz pieteicējas argumentiem par to, ka atsevišķi konstatētie trūkumi tika novērsti, jo tas nenozīmē, ka tādi netika pieļauti un nebūtu jāņem vērā, nosakot vērtējuma līmeni, piemēram, konstatētais trūkums, neievadot vai neaktualizējot informāciju Valsts izglītības informācijas sistēmā nekavējoties, bet ne vēlāk kā 10 darbdienu laikā, kā to paredz noteikumu Nr.788 24.punkts.

Kā pamatoti norādīts pārsūdzētajā lēmumā, izglītības iestādes atsevišķi veiktos uzlabojumus pilnvērtīgi ir iespējams izvērtēt, veicot atkārtotu akreditācijas procesu, jo nepieciešams izvērtēt ne tikai šo uzlabojumu noteikšanu dokumentos, bet arī to praktisko īstenošanu kopsakarā ar izglītības iestādes darbu. Šādas tiesības izglītības iestādei ir paredzētas noteikumu Nr.831 65.punktā, kas noteic, ka izglītības iestāde var pieteikties uz atkārtotu akreditāciju ne agrāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad stājies spēkā lēmums par akreditācijas atteikumu.

[15] Jautājumā par izglītības iestādes pedagogu valsts valodas prasmi pirmās instances tiesa pamatoti atsaukusies uz noteikumiem Nr.733, kas vispārējās izglītības skolotājam un pamatizglītības skolotājam paredz nepieciešamo valsts valodas zināšanu līmeni C1. Līdz ar to apelācijas sūdzības argumentam, ka tiesa nepareizi izpratusi pieteicēju viedokli, jo pieteicēju arguments par valsts valodas prasmes prasību neesību privātskolas skolotājam attiecināms uz Izglītības likuma 50.panta 3.punktu, nav izšķirošas nozīmes, jo ne pārsūdzētajā lēmumā, ne tiesas spriedumā šī tiesību norma nav piemērota. Apgabaltiesai nav šaubu, ka skolotāja amata pienākumos ietilpst tieša saziņa un informācijas sniegšana skolēniem, viņu vecākiem vai citām personām, kuras pārstāv bērnu, kā arī citu iestāžu, piemēram, dienesta un ministrijas pārstāvjiem.

[16] Apelācijas sūdzībā argumentēts, ka iepretim tam, ka citas izglītības iestādes ir veikušas tādas pašas izmaiņas savās izglītības programmās, nesaņemot jaunas licences, dienests paudis neapmierinātību tikai attiecībā uz pieteicēju izglītības iestādi (vienlīdzības principa pārkāpums).

Par šo argumentu apgabaltiesa norāda, ka nav nozīmes salīdzināt pieteicēju gadījumu ar citu izglītības iestāžu un to īstenoto izglītības programmu akreditācijas gadījumiem, jo izskatāmajā gadījumā izglītības iestādei piemērotas noteiktas tiesiskās sekas (akreditācijas atteikums), kuru pamatā ir konstatēto faktisko apstākļu neatbilstība normatīvā regulējuma prasībām.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt nodibinājuma „/Nosaukums A/" un izglītības iestādes „/Nosaukums B/" pieteikumu daļā par Izglītības un zinātnes ministrijas 2018.gada 31.janvāra lēmuma Nr.4-17.1/2018/16 atzīšanu par prettiesisku, materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente M.Osmane

Tiesneses I.Kaļiņina

R.Paegle